

SACRA PRÆLEATIO

PROPRIMITIIS PHILOSOPHICIS
curfus exornandis, pro excitandis in litterarum
studium religiosorum iuuenum animis,
Logicæ, & Philosophiæ laudibus commē
dandis, & denique pro debito diui
næ sapientiæ ornamento.

*diuinarum litterarum odoribus illustrata, nec
non & humanarum pulcritudine cōmunicata.*

P. N. FR. BERNARDINO DE GRANADA
meritissimo huius Beticæ Prouinciæ Fratrum Ca
pucinatorum S. P. N. Francisci Prouinciali
Ministro.

*electa in hoc Granatensi cœnobio Saluatoris Præcursori
secrato, sub patrocinate purpura, splendoribus Seraphi
cōdecorata, D. nōstri, D. Bonauenturæ: a P. Fr. Francis
co de Xerez supra dicti Ordinis Sacerdote Theologo,
& liberalium artium Lectore.*

exto idus Martij, Anni Domini M. DC. XXXXII.

GRANATÆ. Apud Antonium Renè &
Lazcano. Anno Domini 1642.

95

**Strictissime Paupertatis Norme, Fulgentis
 mo Religionis Argo, Nitescenti Capuci-
 norum Institutore, Stigmatico
 Concrucifixo, Oda.**

<i>Alas, bone</i>	Feruens si	Patriarcha	Eugens	Reudit
<i>to.</i>	Rorantem	Oculorum	Vim	Egregiam
	Amanti	Legem	Crucifixi,	Regiam
	Nuptialem	Vberitatem	Ihse	Dedit.
	Cadenti	Mundo	Fructifer	Incedit
	Inclita	Auxilia,	Eiaculando	Theriam
	Sordidantem	Salutem,	Recte	Arferiam
<i>Lege lere-</i>	Christi	Congestans,	Informari	Meruit.
<i>vas mauscu</i>	Vix	Euangelij	Sacri	Moderator
<i>las, qha diti</i>	Seraph	Nitescenti	Coos	Emulphre
<i>ficiam con-</i>	Castra	Divina	Lege	Reportand
<i>tinent.</i>	cecium	Empyrium	Lutrat	Volitator,
	Leticens,	Nudus	Ab humano	Imperio.
	Intima	Sponsi	Mitis	Terebrand

IHXKXOC Minimo Coo Ajju Merit

Ody T rrvivotalh buqA EK TP VY
 ca. OI rrvivotalh buqA EK TP VY

R. P. N. Fr. Bernardino de Granada Pro-
uinciali Ministro Fratrum Minorum Ca-
pucorum huius Bæticæ Prouinciæ, Fr.
Franciscus de Xerez eius humilis fi-
lius se suaque sacrat.

Prelectione hanc (Reuerend. Amicos) quã Deo Op-
Max propitiante, exhibitam, te presente auerens, gra-
li nuper per orau, non nulli ex ijs, qui tunc theatrum
per iustrarunt presentia à me exposulatam & acceptã,
proelio mandetur, me renitente, conantur. Cum autem ip-
orum affectus nec essitate ipsius rei executionem inuoluat,
eopis licet exiguum, absque patrocinio publicæ obijcia-
r censurę, ad te, ueluti ad suum originem, ultro decurrit.
quo ipsam promouendum probarius, & fecelicius peteret
ad sapientię theatrum, quo ditandum nisi ad thesaurũ
erentia, quo sacrandum nisi ad iustitię facellum, quo de-
que contouendum nisi ad virtutum omnium sacratium.
x eteniam tamquam tenerum virgultum inter Seraphicas
apucorum plantulas coopratu, mox in primis virtutu
omnis religiose nimirum conuersationes exempla taliter
micare cepisti, vt omnes vitam tuam, uelut cœlestem qua
si imaginem plurimis modestia frenat) virtutum coloribus
epictam in Orbe à Deo depositã intueretur, ex qua quisq;
mod sibi imitandum esset, de corpore ualere. Iamque at-
& scientia ad cultus lectoris, predicationisque diuini Ver-
laureolis insignitus, taliter scientiarum arcem ascendisti,
stuporem admirationemque omnium animis cõsiliaueris
bulentis Epitaphium proclamãtiã: *Hic stupor est mundi,*
hic scibile discutis omne. Diuinissimisque tuę doctrinæ radijs
mania vitiorum monstra ex Orbe debellasti, confodisti, ho-
mines ab auaritię studio, à carnis cupiditatibus, & à ceteris
feceleri

sceleribus renocasti, yniuersosque ad virtutum studia pro-
liti, cunctos ad poenitentiam prouocasti, & à delictorum fra-
ga in religionis supercilium transtulisti, vt quotidiano expe-
rimento haud obscurum est. Et denique post plurima, ac ho-
noratiora Guardiani, Custodij, Diffinitoris, atque Commissa-
rij Generalis gubernacula, veluti Aaronis virga, obediēti-
voce insonante, reque contradicente, & humiliter excusan-
te, ad huius Bærici Emispherij præsulatum eueheris, vbi ve-
luti ipsa florem & fructum simul pulullans, inter Antistes y-
bernacula feliciter regentes, iustitia celebres, pietate insig-
nes, zelo religionis ardentēs, Seraphicæ paupertatis emula-
tores, prior multis nuncuparis: nulli secundo resplendes. Au-
ruos igitur pedes supplex deuolutus, hunc ignij tonellū pu-
tum tuendum lubens, iure, & maximo, commito. Y si lo tra-
ujal de la oferta se reconoce quan mal fruisa con la superior-
dad del sugeto, a quien se haze sacra, todavia queda mi at-
nimiento disculpado, y aun animado, a vista de tantos ben-
ficios recebidos, a ofrecer a sus pies el fruto que le rinde
por feudo mi humilde talento, y mis desseos seruiçios de
mayor Hierarquia. In Coelesti igitur, post Nestoreos annos
de victos, sempiterna felicitate perfruaris. Granatæ in no-
stro Capucinorum Conuentu, die 19. Martij, anno 1642.

*Tibi addictissimus, & obse-
quensissimus filius.*

Er. Franciscus de Xerex.

S A C R A

PRAELECTIO

DIVERSIS CARMINVM ODORAMENTIS

resurgens: omnisque litteraturæ splendoribus radians.

Non proceffit, dies autem appropinquavit: abijciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis. Rom. 13.

ORATIONIS PROLOGVS.

INSCRVTABILE diuine mentis consiliū (dignissime Antistes li. re. is, & virtute florentissima religiosorum corona) interita bile diuine mentis consiliū quo res ab optimo Orbis conditore iuste, & sapienter administrantur, ita rerum ordinem disposuit, vt mihi quidem huius honoris imminisimo hoc opus tam arduum, atque per difficile commissum sit, cuius quidem executio animam timoribus cumulat, per inter illum tenebrescentes horrores terrificatus, orbis luce, vigore priuatus retrocedit, & a proposito sibi fine declinās, veluti nauifraga nauis, quæ per maris vortices in præceps educta, inter turbidos humanis ponti rugitus

interfluitans ventorum nubos, fluctuans, ad coelestes usque

que ipheras puppis 'pertingit mihi videor. Si inquam inter
 diuitias pauper, inter epulas famelicus, inter ignem frigidus
 inter lumina quis cæcus existat, lacrimabilis casus, 'ut sup
 spinas accidat aliquem voluptari, vbi amenissimum virid
 rium cadentibus lilijs, floribusque purpureis exornatum
 fuiget. Vbi limpidissimi fontes lapillis videntur crepitanti
 congaudere, hinc miserrimus ille Tantalus deridetur, qui
 tima labia in medio fluminis aquis tingebat, neque ei sitis
 exingere, neque anhelis præcordijs misereri liceret. Is qu
 dem ego, qui inter tot encyclopadie rutilantes Phebos,
 cen si parcitate citibundus arefco, is quidem ego, qui in luc
 supercilium hodie translatus, inter caliginosam lucem & lu
 dam caliginem videor mihi iã iã prælumine, absque lumine
 factus cæcurie. Si vere igitur pauper ille, qui inter diuiti
 eger, pauperimus ego, qui tot inter opes famesco, si ve
 miser ille, qui iuxta fontem molestissima siti discrutatur, mi
 ferrimus ego, qui tot inter lumina, totque inter lumina pos
 tus, aqua priuatus percrebrecente ignorantie caligine, sub
 talis lucis occasu miserandis tenebris crutior, vnde illud mi
 hi Lucani sese offert:

Dirigere metu, gelidus pavor occupat artus

Et tacitos muræ voluunt in pectore questus;

Lucanus.

Sed cum ipsius rei necessitas me ad primam huic litter
 riae pallestræ manum apponendam summopere compellat,
 ter necessitatis angustias, haud difficulter, mihi solatij cum
 lum administrat, mente reuoluere: quod olim Deus cum H
 breorum populum ab Ægyptiaca seruiture in libertatem v
 dicare velet, qualè sibi in hoc munus de elegerit, plane ma
 festum est, non eloquentem, aut facundum, non strenuū, ad
 belli lucem, non denique dignitate aliqua sublimentem, sed ba
 bum, ac sermone imperitum, onium pastorem, nihil minus
 quam bella, & imperia cogitantem. (Mosen nimitum) ad
 officij vocare, quem tamen non hasta, aut clipeo, aut armat
 acie Pharaonè ad oriri, sed sola virga A Ægyptum percutere

gna patrare, ac Pharaonis quadrigas falso demergere iubet,
 illum nempe, qui in primo suæ mortalitatis curriculo fascella
 stultitiam, in litore iacentem, fluminis alluvioni exposuit, ut
 servabit. Hæc nempe nova bella, novos bellatores, novumq;
 bellandi modum id circo sibi Deus elegerat, ut se solum præ
 claræ fabricæ auctorem, ac populi sui liberatorem esse osten
 deret, & licet ego magnis hodie fortunæ tellis sim præpositus,
 tantique honoris arcem ascendere timeam, inter ponti, timo
 re titillantes spumantes undarum canas periclititer, cælestis sa
 pientia sub solano blanditer aridente, neq; scylam, aut casib
 dinis incurrere per horrescam, securus per maris vortices dicat
 Voeta. *Vela dahant lati, & spumæ salis are ruebant.* Ad securû
 portum proram detorqueam, diuinoq; fretus auxilio, quo om
 nes evanescent timores, proprijsq; diffidens viribus, quo diu
 nitatis assistentia per lustra naur. sacram hanc prælectionem (ut
 inter nos communi consuetudine receptum est) pro auspiciâ
 philosophici pulveris curriculo, pro exitandis in litterarû
 studium religiosorum iuuenum animis, & deniq; pro debita
 divitiarum sapietia: cômédatione instituere, opere pretiû duxi.

O R A T I O.

Hæc scit sanè religiosa virtus, cum veræ sapientia me
 ritas pertingens, intra virtutum cancellos nominis glo
 riam æternitati commendat, illiusq; spirante vaporis
 halitu, temporum series cumulando, omnium ani
 mos virtutum caracteribus insignitos, per veri Salomonis se
 mitas in cœlestis Ierusalem glorias introducit: ubi casto Reli
 gionis silentio suaviter Domini habitaculum exornatur. Au
 Anthol.

*Scrutari legem possunt utcumque quæri,
 Si mundi à strepitu libera corda vacent.
 Mens ergo pijs studijs intentâ iunctur,
 Prælia diuinus carnes vincat amor.*

*Anthol. sic
 Tac. Bill. A
 pud Ioseph.
 Langin Pu
 liant verb
 Nam Religio.*

*Nam templum Domini per sacra silentia crescit,
Et tacite struitur non ruitur a domus.*

Sed iam iam ad sapientie fabricarum properantes, quid enim ea felicius dulcius quid, fauos enim exquisiti melis, lacteos lactices succosque, nectareos, felices Arabie odora germina, molobathrum Syrium balsamum Indicum, Sabæa thura plurimum antecellit. Duplicem enim sapientiam lacrarum literarum fons nobis administrat. Altera diuina, temporalis, & humana altera. Illa est, quæ habitantibus in vmbrae mortis regione, commorantibus in ignorantie tenebris, veluti diuina lux, caliginosis vmbis oppressis, ad diuini luminis montem transtulit, fulgentissimi que Diuini Sponsi radijs cumulat, & veluti igniferos globos in Orbe deponit, vt hominum mentibus grauidantibus cælestibus fulgoribus illustratis, ad virtutum germen compellant. De ista sapie. & dicitur: *Clara est, quæ nunquam marcescit sapientia, non igitur sicut ea, quæ in rerum natura expectatissime florent, veluti rosæ, lilia, viola, omnia enim celerissime marcescere videtur: Sapientia autem lux inextinguibilis est, apud sapientie 7. de qua ibi: Neminem enim diligit Deus, nisi eum, qui cum sapientia habitat: est enim hæc speciosior sole, & super omnem dispositionem stellarum luci comparata inuenitur.* Altera humana sapientia est, de qua 1 Cor 3. *Sapientia huius mundi stultitia est apud Deum: Illa solum in delicijs gloriatur, ad dignitates, & primas cathedras obtinendas omnem lapidem mouet, superuix mater, & contentionis, de qua Iacobi 3. Non est enim ista sapientia de sursum descendens, sed terrenæ, animalis, diabolica. Illa inter obscuras noctis procelas habitans, dies illi nunquam appropinquabit.*

Nox præcessit, Dies autem appropinquauit. Nox Ignorantia & incipientiam ex Origenis, & Lirani mente significat; Dies autem in ordin. gloss. solem iustitie Christi, æternam illam sapientiam Patris denotat, quæ omnia suauiter disponens, hominum mentes terrenis ignorantie vinculis oppressas, suæ diuinae sapientie splendore æternæ euetas, & in sublime eiaculat.

... ubi nubes Coelo in feras, & harem omnem irrogant; &
 ... prima sapientia segete secundata. *Abstrusum ergo per aie-*
bram, id est iuxta hanc mentem: opera mala, quae ex tene-
bris ignorantiae, veniunt, & induantur arma lucis, id est divinae
sapientiae, quibus illius florem plurimis alijs virtutum odori-
bis, cumulantur. Religionis suam, illustrantes, in supremo
trahentis, in fimo statuamur. Quid est, quod terrarum spa-
cia tot Ecclesiae agros, qui olim leucissimas fidei, & charita-
te segetes germinare videbantur, nunc, vel omnino in fide
horiles, vel in haereticam vepres ebullire cernimus, nisi quod
homines divinam aufugientes sapientiam, terrenam, & dia-
bolicam amplectentes, ad haereticis praecipitium, veluti ad do-
micilium proprium advolant, ubi inter terrena commoda,
quae ex ipsis pullulant compressi, vltimum aeternae damnatio-
nis discrimen experiuntur. O felix Divina Sapientia, ubi cu-
si thesauri reperiuntur, de qua Codrus Vicolus cecinit,
refert malleus ille haereticorum, eloquentiae flumen, &
nostri Capucinatorum Emisphaerij Sol Zachar Boberi.

... Sis licet ingenuis, clarisque parentibus ortus:
 ... Esse tamen, vel sic, Bestia magna potes.
 ... Adde decus patriae, & claros tibi summe propinquos:
 ... Esse tamen, vel sic, Bestia magna potes.
 ... Sint tibi divitiae, sit laeta, & munda sapientia:
 ... Est tamen, vel sic, Bestia magna potes.
 ... Denique quicquid eris, nisi sit sapientia tecum:
 ... Magna quidem, dico, Bestia semper eris.
 ... Qua igitur via (depulsis ignorantiae tenebris) ad sempiter-
 num sapientiae diem, nempe Christum Dominum accedere
 possimus: non obseurè ex Divina Scriptura nobis e neces-
 set, similiterque via perditionis, quam hi manae sapientiae
 sectatores sibi parant, ex ipsis met divinarum litterarum fon-
 tibus pate fiet. Primam igitur foelicitatis viam Scala illa Ia-
 cob nobis administrat, ista enim via Coelesti Iacob in sem-
 no commemoranti fuit ostentata, Christus autem sapientia Pa-

Zachar.
Boher. An
na l. 2. part

Fernandez
in Genfi. 10
m. 2. c. 8.

tris supremo Scalę vilis, de quo haur' ignotus ex nostris
poribus Auctor ait: *Iacob vero animam Dei beatus in scri-
ptura excipit.* Quid autem historia hec in tropologico, si-
mórali sensu significet, intra obscuritatis cancellos haud
tute videtur. Quid enim per Iacob ad Coelestis Scalę line-
sompniantem, cui, parentibus relictis, ióctum tere duritie
ceruical durus lapis admittitur, significatur, nisi Scraphi-
Capucinorum Institutii professor, qui tanquam tenerum
gultum é sterili mundi solo, relictis parentibus, in pingue
Religiosis Agrum translati, in loci duritie, & calis positi
te ita rigoribus tanquam in coelestibus delitijs, delecta-
tu: cui quidem hec diuina Schala ostenditur, vt ad sapien-
tiam diuinam adamusim proferet, qua quidem illustant
hos penitentia flores ad Diuini Sponsi fidem deducat, qui
quidem sepe sepius sine diuina Sapientia marcescunt, &
in vitam italis & castitati, vltimos usque ad cineres protu-
guntur. Quem admodum humanum corpus sicut ac deli-
rit a nimis ex anime eadauer. efficitur, ita etiam opera nos-
tra si á Diuina Sapientia (que diuinarum, & humanarum re-
rum scientia appellatur) que illarum vita, & anima est deli-
eratur protinus ad funera rapte, vltimú in foelicitatis discrimen
amplexantur.

Etenim cum nauigium aspicias, velis vadique ad auram
extealis erect ique puppi, per medios maris vortices recto
cursu ad portum ferri, an non statim timentis á quo governa-
ri non cernas, rectorem, tunc ei insidare sentis, qui illius
cursum arte, ac ratione moderetur. Arcum ex partibus ex
Prefectis, Ducibus, Centurionibus, Decurionibus, optime
co. institutum, ac suis ordinibus distinctum, a iuersus hostem
summa rei militaris disciplina certantem, contemplatus fue-
ris, Imperatorem, & si non videas, eidem preesse non dubi-
tas, cuius ductu, ac consilio, totum aciei corpus regatur. Et
denique cum Templum, aut regiam domum ingressus, su-
pissimam in ea mælicæ concertus harmoniam, mixta cum
volum,

totum, cum sonorum varietate concinnatam audiens, non
 illum ibi harmoniæ ducem, ac moderatorem præcidere pu-
 tas, qui sonos, ac voces modulerar. Sic similiter cum præ-
 latis Religiosum, qui in Religionis Nauticula per huius
 mundi procellosus undas feliciter trafoolat, & ad cœlestis
 patrii portum proram detorquet, ibi rectorem esse sapien-
 tiam nullatenus dubita. Et cum ipsum aspectaueris virtutū
 odoribus nitescentem, & quasi balsamum fragrans odo-
 rem insus Religionis spirantem, ac velati lilium, suave o-
 rosū in Seraphicis hortos redolentem, quibus virtutib⁹
 tamquam exercitus fortis ornatus omnes Behemoth infi-
 diis viriliter calcar, & foelicissimas vitiorum victorias sibi
 vindicat, Imperatricem & Patronam ibi Sapienciam esse
 pro comperto habe, quæ cunctos virtutum motus ad propo-
 sitam hanc finem dirigit. Et demum cum muciscis illis virtu-
 tum concentibus recreatus fueris, Phœnaxcum esse Sapien-
 tiam firmissimè tene.

Modus autem ad sapientiam properandi in cœlesti scala
 nitifice relucet per ipsam autem tamquā per gradus quos
 ad illam alacriter volatur. In primis gradibus logica
 tamquam scientiarum fundamentum nobis significatur: In
 interioribus Philosophia, quæ usque ad Cœlestes Orbes,
 qui in summitate scalæ resurgent attingit: In Angelis autem
 ascendens, & ascendentibus Metaphisica ostentatur,
 qui quidem descendentes, & à terrenis, & temporalibus re-
 perfectiones, & virtutes abstrahētes ascendit, & spheras
 Cœlestes transgredientes, Deum Optimum Maximum velu
 Regales Aquilæ cōtemplantur, unde tales perfectiones
 modo perfectiori considerantes, Theologicas propositiones
 formant, & veræ sapientiæ culmine per lustrantur. De his
 igitur vere dicitur: *Nox processit*, seu ut vertit Ciprian⁹: *Nox
 transiit, dies autem appropinquat, dum noctis ignorantia re-
 fugit, per scientiæ scalam ad Divinæ Sapientiæ solem perve-
 nit, cuius brachia omnem in illis tranquilitatis lucem ef-
 fundunt.*

S. Greg.
Mor. 19. c.
18.

fundunt. Hos quidem Diuinus ille Gregor, Mor. 18. h
verbis palma mirifice cōfert: Palma inferius ractu aspera est
quasi aridis corticibus obuoluta, superius uero, & uisus, & fructu
pulchra inferius corticem suum in uoluationibus angustatur: sed superius
amplitude pulchritudinis exornatur: sic quippe electorum
uita, despecta inferius, superius pulchra, immo ista quasi multis co
rticibus obuoluitur, dum in numeris tribulationibus angustatur
in summo uero illa, qua si pulchritudinis folijs, amplitudine
eius expanditur. Id est dum per sapientiae scalam ascenden
tes, in numeros labores, & uigilias experiuntur; in summo
uero sapientiae uiriditate fruentes pulcherrimi visu, & fructu
bus reperiuntur. O felices Dialectica, & Philosophia, quibus
tamquam per gradus huius scilicet ad diuinam sapientiae
fontem ad uolamus, quis igitur uestras laudes humano ingenio
quam ingenio comprehendere, balbutienti quae lingua sapi
entiae dignitatem attinget.

Sunt enim Dialecticae quae flores

A Topiario Diuino supplantati,

Vt uisum scientiae lectatores

Hilares tali amore reuerenti, seruati, reuerenti

Post sapientiae seraphicis splendores

Currentes tali amore reuerenti, cumulat,

Per Logicam ut scalae fundamentum,

Assequantur sapientiae complementum.

Clarum ueritatis supercilium,

Cuius luce splendens gubernatur,

Et habitant ut proprium domicilium

Omnes scientiae, quae in Orbe commorantur

Ofulgens Sol qui uisum dans auxilium,

Haereticis tuis radijs propulsantur:

Et in patefacta ueritatis;

Conuolant ad profundum falsitatis.

Qu

Quis naturalis ne Philosophiæ,
Quæ rerum omnium fulgēs Imperatrix,
Sacraque præcursora Theologiæ,
& veritatis firmiter amatrix,
Qua Sacra Catharina Alexandriæ
Perfulsit nostræ fidei defensoria:
Proferre laudes firmiter curabit,
Aut humiliter quidem propalabit.

Quid mortalibus vniquam fructuosius
Philosophiam ex animo complecti,
Qua videtur per currere velocius
Ad temperantiæ culmen, & amplecti
Virtutum germen, quibus præstusius
Pectora non videntur vniquam plecti;
Sed rebus transitorijs superatis,
In culmine refrondent maiestatis.

O tempora antiquorum foeliciora,
In quibus Philosophiæ Imperatores
Se studijs commendarunt, & pulchriora
Sæcula pullulantia tales flores:
Quos, quæ semper fuitis superiora
Diuitijs, superandoque labores,
Quos homines, iam nunc retrocededo,
Derelinquunt segnitiam amplectendo.

Quis Socratis seruabit continentiam,
Grauitatem Frontonis vèdicabit,
Themistoclisquæ attinget diligentiam;
Et Fidem vt Fabricius venerabit,
Catonis quis perueniet ad prudentiã;
Aduitæ moderamen quis volabit,
Vt Hiquidem Philosophi sapientes:
Mundanas semper opes contemnentes.

O tu sapientia, quæ vincendo gentes,
Quæ non cognoscunt veritatis lumē,

Agros semper Ecclesie refulgentes,
 Ut veritatis irrigasti flumen,
 Homines facis sanctos, & prudentes,
 Ad tuæ lucis peruenire culmen,
 Orationis virtutis amatores,
 Et mundanæ fallaciæ derisores,
 Pulcherrimos capillos pectinabat
 Reuertens Sol, spargens occidenti
 Fulgentes radios, quibus delectabat
 Rorantes quidem agros ab Orienti;
 Et plantas nascentes roborabat,
 Cui unanimè, modo quæ prudenti,
 Reperebant Auioulæ lætitiã,
 Deponentes merorem, & tristitiã.
 Sic in ventris sublimium arcanorum,
 Si radijs tuæ fungimur virtutis,
 Ut plantæ marcescentes ad honorem
 Per voluimus culmem, & virtutis;
 Et Coelos transgredientes, Angelorum
 Instar, Domino cantica salutis
 Pfalemus, sicut Aures, cum Auroræ
 Vozes reddunt suauiter sonoræ.

Sed inter omnes duces, & doctores sacros, qui hanc vi
 foeliciter transiudarunt, præcipuus (quem inter omnes
 singularem Patronum, & Antesignanum habebimus & qui
 vigilantius Diuinam pertingit sapientiam, fuit Seraph
 Doct. D. Bonauentura, qui ad Christam dominum hum
 liter perueniens, ab illius fonte tam alte sapientiam pota
 uit, ut sese Diuino Spõso tam arcto amoris vinculo copula
 uerit, tamque puro mentis oculo ubique Diuinam Maiest
 tatem intuitus fuerit, ut & solus, & inter hominum frequen
 tiam, semper suspensus animum in Deum gereret, & ho
 minum animos frigescentes, pondere quæ vitiorum ventu
 lescentes, seraphice sapientiæ luce illustrabat, atque ad vi
 veritatis

veritatis compellebat. Isti quidem sciarum scala in virili-
 ter ascendenti, ob labores in ea conceptos Divinus Spon-
 sus, sicut ille Jacob (vt dixi) requiem in suis brachijs offerebat
 sed quid est, quod seraphicus solatium istud abrogat; alte-
 ri que consolationi totis viribus inhiat? Duplicem enim re-
 quiem illi Divini Sponsi pietas administrat. Altera in am-
 plexibus diuinis; ex illius sapientie fonte, ex ore inquam,
 altera procedit, teste regali Aquila, & Euangelista sacro,
 qui supra pectus Domini in coena recubuit; vidit autē, vt
 est in Apoc. Ex ore Sponsi procedentem gladium, ex
 altera que parte acutum: Sed quid est, quod seraphicus, relic-
 tis brachijs, cum sponsa voci ferare non cessat: *Osculetur*
osculum oris sui, vti de ipso constat, nō ne melius, & totū
 sit ad brachia confugere, vbi celestibus delitijs per fruū
 tur, quam ad os vbi acutissimos ensis dolores uigoroſe ex-
 periri; antequam Sponsi labia pertingatur, necessum est?
 Quam magnum occludit Sacramentum, quot ac qua-
 rē misterijs coruscare videtur. In brachijs requies solum
 operitur, ex ore Sponsi sapientia bibitur, sed hæc vi-
 delijs, & laboribus cōparatur: Igitur si ex brachijs requies
 in sapientia dimanat, in ore sapientia labore comparata
 fulget, præponatur labores isti delitijs corporalibus
 omnibus, & clamet merito cum sponsa: *Osculetur in osculo*
osculum sui, vbi post transactos labores, æternam promerebit
 & ætolicem sapientiam.

Sed perpendite quæſo, aliud vobis eluceſcet miſerabili-
 ter ad diuini Sponsi labia per fruenda, necessum præcidi-
 tio est, vt ense, qui ab illius ore dependet, osculantis os pec-
 tus, & cor exterebrentur, & tunc Crucis salutarifero, signi-
 mediante, & interueniente, in gladij quidem capulo reſul-
 gente, Sponsi labia, & ^{sapientie} fons degustantur. Quia pro-
 pitius Nostro Seraphico, & nobis illius imitationi inhiantibus,
 qui ab Angelico Doctore sibi familiarissimo
 missus, ex quo fonte tam subtilissimi conceptus ab ipso

exhaerabantur, illum ad crucifigi imaginem dicens. Et
ut fons unde eloquentiae fluij promanant. En in
quit. Diuinus Sol, cuius fulgentissimi radij intima cordi
acutissimè penetrantes seraficos ardores parturiunt, qui
bus, Diuini amoris lampade succensa, seraphicae sapientiae
lucem pullulat, & hominum meates illustrans, ad Diuini
amoris fastigium summopere compellit. Ecce, Audito
res praestantissimi. Dux, & ad sapientiam via haud obse
re apparet, ex ipsa autem licet laborum procelis tribulatio
nis occasum amplectamini, securitati vos restituet. Nau
cleris ille peritissimus, qui Petrum tremulento animo fluc
tuagum, Paulum que naufragantem de profundo pelagi
liberuit, qui licet dum suos per ignem, & aquam transse
res laboribus callum obducere, serijs que exercitationi
bus instruae, sedulus curat, non tamen submersas puppe
obruui, scopulis que permittit insigi, sed regalis iostar Aqu
le, quae periditantes pullos miserata ad illos sese toto pec
tore dimittit, membraque termentia amplexatur: sic san
ctus Diuinus ille Argonauta Deus naufragantes nautas inter
tot discrimina suae protectionis tabulam tutissimam por
git, & suos ablactatos duro nutriendis pane, per laborum vi
am supercilio sapientiae collocat, sine qua omnis euanescit Re
ligio, cum haec ex nostro Bonau. D. Seraph. dicat. *Cogni
tionem Diuinae Religionis, & cultus; & secundum Morales Phi
losophos; Sapiens dicitur perfectè virtuosus sine quibus reli
giosa Domus in Ecclesiae monte fundari nequit, quia labo
rum ventis proprio discrimine miserabunda ruet.*

Quem admodum in montis vertice Domum extruunt
quo aliud aedificium confurgit, eo maiora lignorum, tran
torum, clauium, columnarum praesidia, adhibeant necess
est, quibus munita, ac colligata domus facilius imbrium
ac ventorum procelas sustinere, & diutius salua consistere
valeat, ne si is destituta fuerit, soluta aliquando compage
quae ipsa qui Religiosum in Religionis fastigio (ubi labor

procelæ quam plurimum grassantur; integrum, atq; stabilem esse volūt maxima, ac diurna sapientiæ præsidia illi comparare debēt, quia si paulatim ignorantia, & imperfectionum discriminibus dilabitur, haud sanè mirandum est, totā hominū, nisi citissima illius damna reparentur, comere. Agite iam auditores ornatissimi, animi vestri dialecticæ cupiditate eferuescentes, quæ primum scalæ fundamentum, seu prioris illius gradus rationē sortitur, diuina que in ipsam assidua cogitatione defixi, vobiscū altè mente reuoluite, quo pacto illius diuinitas comparari possitis, relinquire iam ignorantia tenebras, per scientiarum gradus ad diuinæ sapientiæ diem scandite, & cū postulo voci ferari promerebitis. *Nox transiuit, dies autem appropinquauit.*

S.

Igitur ad humanæ sapientiæ viam deuenientes, de qua Alciatus.

Quid dicam? quo nam hoc compellem nomine monstrū.

Mirifice in sacris litteris Dan. 4. Significatur Regi autē Nabuco donosor inter regales delicias delitescenti, mūltanas inter opes commoranti, & dulci correpto somno apparuit: *Arbor nimirum fortis, & magna, cuius proceritas solum tangebat, folia eius pulcherrima, & fructus eius nimis subter eam habitabant animalia, & bestia, & in ramis eius conuersantur volucres Cæli.* Hec nimirum altera scala, & via est primæ opposita, per quam humanæ sapientiæ sectatores ad Cælum transuolare diligentiam adhibentes, ad præcipitium iterparāt, & lumine obtenebresecutionis (vt supra cecinimus) in bestiarum natura transmutantur, & in arboris umbra læti reperiuntur. Per hanc viam sectatores humane sapientiæ ad Diuinitatem adipiscendum ferri pergunt, hilares incedunt: *In ramis eius conuer-*

D *sauā*

ſauantur volucres Cœli: Illeſt gens Deo dicata Religioſa,
qui volucres Cœli numcupatur, ſeu ſecundum inter linea
lis grollam: *leues mendaces,* qui fructuum dulcedine, & fe
liarum pulcritudine delectantes, & quam plurimum hila
reſcentes, quamuis alis expansis ſpheras Cœleſtes tranſ
uolare curabunt, affectu deliciarum commodis apræhen
ſo, ſibi remnere coguntur, & poſtea ab arboris ramis de
pulſi in illius umbra ſolum ruſticantur, vbi ſuæ negligent
iæ pœnas luunt, beſtiarum ignorantia induti miſeris cru
tiantur doloribus: Sed aures erigite, animos attendite
quæſo: diſcrimen inter vtramque viam diligenter perſpi
cite. In ſcala Iacob nullum humanum conſpicitur ſubſi
diũ, omnia rigoris, & pœnitentię coloribus æternus diui
ni concilij penicellus depinxit. ſolum igitur in ſcalæ ſu
mmitate Chriſtus a deſt, ſapientiæ fons, miſericordiæ ſum
ad quem ſcolãſtici diuinæ ſapientię emulatores recto cur
ſu feruntur, & ſtudij labore deuictio ſœlicitatis corona
perluſtrantur. In arbore Nabuco donosor omnis deli
tiarũ ornatus oſtentatur, in arboris ſummitate non a deſt
Chriſtus, ſed virgulta quædam, quæ ab Auiculæ pendere
ſiſtã ipſis requieſcere optat, inſinuantur, & tam vehemen
ter iſtorũ mæs a ſuo loco, & ſede dimota eſt, quod arbitre
tur, ut tenella virgultarum vis ipſorum mole reſta conſi
tere valebit, vt ipſi cœleſtes tranſgredientes Orbes, ſibi
diuinæ ſapientiæ ſinum operiant: ſecuritatũ anchorã in
vitiarum aquis tranſmũtunt, & ad arboris fructuum dulce
dinem proram inſinuant, ignorantie caligne, & obſcu
ritatis vitiarum vento, inter procelloſos negligentie vor
tices demerguntur. Negligens enim principium ſœlicis
ſinis vix locum relinquit: Quod mirifice ex canonico iu
re liquit cap. principatus vbi ait: *Diſcile eſt vt bono peruen
tur exitu, que malo ſunt in quãtã principio.* Enim vero ſa
gam arripietes, in iſtorum capite periculum facientes
ad Cœleſtem ſcalam accedamus vbi nobis Diuinus oc
curret

...turret Sponsus, & noctis tenebras nebulasque
...torantia procelas propulantes, cum Ecclesia dize
...us.

Nox, & tenebre, & nubila,
Confussa mundi, & turbida,
(Lux intrat, albescit populus,
Christus venit) discedite.

Sed considerate quæso: non ne isti, qui in ramis arbo-
s conuersabantur leues mendaces tantum, cur ad tanta
...tatis ruina[m] descendentes, sibi vendicant bruto-
...rationes? potest ne ex tam leuissima culpa tanta mate-
...tam rigorosum supplicij genus compaginari? mag-
...hoc nifalor miterij pondere cumulatur: Erant
...volucres Coeli, id est gens Deo dicata, quæ per sa-
...entia[m] viam ascendentes in ramis arboris confabulabã-
...id est rebus terrenis aliquam tulum oculo mentis in-
...bantur, & absque dubio, qui Christi sapientiam frui
...derantes, Crucis patrocinium sibi conciliant, & ad res
...porales affectu inclinati, illorum pondere grauantur:
...oculdubio festinanter à Domino ad infima suppliciorum
...que conijcientur, sicut de istis sacra contestatur histo-
...do verba. *Et ecce vigil, & sanctus de Cælo descendit, & cla-
...no fortiter, & sic ait: præcidite arborem, & præcidite ra-
...eius, excucite folia eius, & dispergite fructus eius: fugiant
...que, que sub terra sunt, & volucres de ramis eius.* Neque
...itas hæc compromittione ex diuinis litteris caret, ex La-
...que en nuestro Español dize así.

SONETO.

En la altura de vn arbol la agudeza
De Crifologo mira aquel Zacheo,
Que pequeño en el cuerpo, no en desseo
Procura ver de Christo la grandeza.
Y nota en lo sublime desta empresa,
Frustrado lo lustroso de su empleo.

Pues

Pues le mandan que vaje comoreo
Con precipitacion, y grande priessa.

Mas reuelue: que el arbol es camino
Symbolo de la cruz por donde Christo
Da a beuer si entificos candores:

Y assi tiene por grande desatino,
Que quiera vn publicano aqui ser visto
Gozando deste Sol los resplandores.

S.

Sed ecce iam ad tertiam nostri cursus particulam se-
sim diaspfi sumus: *Abijciatis ergo opera tenebrarum*, id
iuxta Lirani Gloss. *Opera mala, quæ ex tenebris ignorantia
venerunt, sive ex carentia scientiæ, vt explicat Angel. Do-*
qua. l. 3. de malo art. 3. Est enim malorum radix, & sicut
num (vt ait Philo. sophus) alios hebetiores reddit, alios acuti-
res, alios elingues facit, loqua eos alios pro corporum habitum
Ita ignorantia veri, quosdam ad pecuniæ studiunt, ad voluptatem
quosdam incitat. De istius autem mōstrocitate cantata
Alciatus.

Quod mōstrū id? Sphinx est. Cur cādida Vir gimis

Et volucrum pennas, crura Leonis habet?

Hanc faciem asspsit rerum ignorantia: tanti

Scilicet est triplex causa. & origo mali.

Sed quedam mini difficultas sese offert. Si nox seu ig-
rantia transiuit, dies autem, seu sapientiæ lux appropi-
quauit: vbi possunt tenebrarum opera reperiiri? possunt
autē à lucis claritate dimanare? minime: Est ne Aposto-
dictum inanitatis vinculo comprehēsū? absit: Sed me-
no potius misterij culmine per lustratur: Nox ex Ios-
pho langio dicitur nocendo, quia oculis nocet, & sec-
dum alios culpam significat: Tenebræ autem à Seraphi-
co Doctore nostro nihilo comparantur: Ita que opera
noctis ad culpam respiciunt, tenebrarum autem opus
nauitionem ipsam, seu rerum temporalium vanitatem a-
pe ctat

peccant, quæ blanditijs tenebrosis nos in lucis exilium re-
legant. Vnde formalitas noctis in oculorū offensione cul-
pæ similitudinem præferens consistit: tenebræ autem à
confortio tantum lucis declinant. Et ita idē est ac si nobis
Apostolus discret: vobis igitur, qui in scala scientiarū (quæ
ex Bernardi interpretatione Religionem significat) diuinæ
scientiæ altitudinem quæritis pro cæla noctis, & culpæ
caliginis nocere non poterunt, siquidem Religionis diem
perfruentibus nox culpæ transiit, sed erigite mentes, di-
genter perspicite, quod tanta intentionis puritas vobis in-
esse debet, si intra sacros Diuinæ scientiæ terminos repē-
ri vultis, vt operibus coniectis tenebrarū, operibus inquā,
quæ pro termino nihil habeat, siquidem res temporales so-
lum respiciunt, quæ tanquam vmbra declinant, & peni-
tus euanescere cernuntur, animis, & mente in Diuinam sa-
cientiæ lucem intentis, nullo pacto retro respicere, ne rerū
temporalium obscuritatibus a aridentes, proposito sibi fi-
ne deturbentur.

Ni falta apoyo desta verdad en las Diuinas letras. Cū
el sagrado Coronista, y Apostol san Matheo en el cap.
19. de su historia Euangelica que desseo vn estudiante
de la escuela del Saluador, y el principal de sus Apóstoles
san Pedro de saber la solucion de vna dūda, la propone a
el sagrado Maestro por estas palabras: *Ecce nos reliquimus
omnia, & secuti sumus te, quid ergo erit nobis?* Dos formalida-
des Señor encierra esta dificultad: el auer dexado por
nuestro amor todas las cosas, y el auer os seguido, q̄ mere-
ce nuestro aliento por tan heroicas acciones? Respon-
de Christo Señor nuestro: *Amen dico vobis quod vos qui se-
cuti estis me.* Tened Señor no se passe adelante, mira, que
os olvidays del *Reliquisti omnia*, como vuestra aduertencia
si se oluida, parece que no estimays, el que por vos se de-
ca todas las cosas, pues no aduertiendo su premio, solo
os embaraza vuestra atencion galardonar el auer os seguido
que fue misteriosa solucio dize san Gregorio Homil.

in Ezech. Porque *Pertimescit, ut retro per cogitationem de-*
deat, qui mentis gressibus ad alta ibat. Estudiaua Pedro en
la escuela de Christo señor nuestro su Diuina sabiduria pa
ra predicar al vniuerso. y como este estudio pide exactissi
ma atencion, y cuydado, tiene por menor inconueniente
el sapientissimo Maestro, no traerle ala memoria el premio
del mundo, que dexò por su Magestad, que ocasionarle ha
ziendolo, que renouando sombras, y memorias del, turba
la atencion de sus sentidos, y no cumpla con la obligacion
de estudiante de su diuina escuela, y asi para gozar de los
celestiales bienes: *Abijctamus opera tenebrarum.*

§.

Tandemque ad vltimam particulam animum inclinamus,
sacrae huic praelectioni finem imponere, ipsa temporaria
mora necessitat: *Et induamur arma lucis,* arma lucis ad quibus
nisi ad tenebrarum calligines, & ignorantiae horrores pro
pulsandos. Lucis igitur arma comparamus, cum verae sa
pientiae sole illucescente, illius splendore erigimur, calor
foemur, pulcritudine delectamur, & fulgentissimis radiis
illustrati verae sapientiae metas pertingimus, illarumque ca
racteribus insignimur. Sapientiae igitur armis lucidis con
globati sunt, veluti Turris illa Dauidica, cum propugnaculis
aedificata, ex qua mille pendent clypei, omnis armaturae
fortium, fortium inquam illorum, de quibus scribitur: *Et*
lectulum Salomonis sexaginta fortes ambiunt ex fortissi
mis Israel, omnes tenentes gladios, & ad bella Doctissimi
vnus cuiusque ensis super femur suum propter timores nocturnos
ij sunt, qui contra illos pugnant, qui quietem vnus
Salomonis perturbant, qui Ecclesiam eius sponsam, in cuius
sinu sicut conuiescit, & inter cuius vbera commoratur, di
noctemque diuexant Ipsi Bellatores fortissimi Domum illius
sapientis supra terram aedificatam, quae columna est, & firmamentum
veritatis, ex viuis, & lapidibus quadris constructam, ab intumescen
tibus fluctibus, & procellis, ab omnibus doctrinae resurguntibus ventis tutissimam re ad

quos pertinacius in eam in surgunt, lucidis sapientie ar-
 tificie discutunt, frangunt, elidunt. Isti carnis volupta-
 tum, ac rerum cupiditates in sanas, ad quas homines inhiat,
 unae sapientie armis flosi pendunt, vt stercora arbitran-
 & conlangunitatis vinculo tenebris concatenant, in-
 presque ad pietatem motus in Orbe concitant, & ardē-
 domnia virtutum genera flammis in omnium uni-
 accendunt. Isti his fulgentissimis armis amicti, tam ar-
 tissime per studiorum scalam ad sapientie fontem,
 in viae summitate populat, decurrunt, vt omnes labo-
 veluti docto penicillo formatos, vt pictas nebulas de-
 rurrunt, taliterque in odorem vnguentorum diuinae cur-
 sapientie, vt si ipsis Arabie odores, Indiaeque delini-
 os seu quauicumque terrarum tetros apponatis, nec
 rum spirantē bonitatem, nec horum sciet malignita-
 m. Da ipsis delicias, & quid Neronianae, ac Sardana-
 nicae mensae inuenere in luxum; quid quid Apucius,
 quid quid vniuerso deliciae, aut animae angustijs de-
 cure potest, omnia, nec latum vnguentum a proposito
 sine quaerendi, & amplexandi sapientiam ab eia ac fa-
 cient.

O Diuinae sapientie lux o foelicissima lucis arma: vti-
 tantam mihi supremus intelligentie Deus mentis v-
 eritatem, gratiam explicandi, & dicendi copiam suppete
 vt summularum Logicae, Philo sophiae, & Theologiae sa-
 rae Doctrinas, non ambagibus, atque amphigologis in-
 solutas proponerem, sed dilucidas, certas, atque seraphi-
 tis, & Angelicis condoribus in lucem collocatas iam iam
 quore sulcato, nostrae praefectionis vela contrahamus, na-
 uigationem alteram per scalam illam Iacob, & sapientie
 tum sub coelestis Dei patris fidere, ac ductu in quocumque: vt
 illius auriflante foelicitatis cursum attingamus, quid sua-
 quid iucundius nobis unquam potuit contingere, quā
 ludij nostri primitias in illius sinu dimittere, vbi foelici si-
 mi nobis scientiae, & virtutis incrementa pullulabunt. Et
 sine

hinc nostra Seraphica Capucinorum familia in illius pe-
 tore pro creati mirifice floruit, & toti^o Orbis Emulphera
 virtutum, & sapientia odoribus cumulauit. Ita ego (licet
 infima huius sodalitatij pars) ad illius gremium confugio
 trasacti ignorantia nocte, & tenebrarum operibus dep-
 sis, illius ad foelicem diem apinquem, & lucidis am-
 illius patrociniij susul^o, ~~propriam~~ ^{propriam}, & vltimam manum in
 tro cursui foeliciter apponere merear.

¶ Oda alias Soneto. *Lege litteras in sinsculas trasuerso ordi-
 versificantes*

Mirificum	Maria	Coelum	Calcas:
Astra	Vniuersa	Vendicant	Ardorum
Roseos	Nitores,	Mundi	Peccatorum
Inclita	Deo pro	Salute	Vacas.
Ante tro um	Virtutis	Auctrix]	Captas
Remedium	Mundi,	Caecans	Iaculorum
Edaces	Cursus,	Radijs	Aniunorum
Sacrum	Amoris	Occupari,	Mandas.
Tripla	Diatina	Dei	Probitate
Ante este	Encyclopedie	Egregium	Rorem,
Vascula	Nostra	Sacrans	Aituosa:
Regia	Tua	Intillante	Bonitate,
Archarij	Excelsi,	Nitidante	Errorem,
Tangemus	Mel,	Vincendo	Tribulosa

Iaxit Deus, vt meus labor ipii placeat, cuius honori te-
 tus consecratur, saluatorisque Precursori, Seraphicoque
 P. N. Fracisco, & nostro purpurato Bonauentu & dno Do-
 tori Seraphico, nec non & Angelico verum a d. te o dulce
 sima, ac creaturarum omnium foelicissima Dei parais vt-
 tro, securat, qui te matrem non ignorat, te parente acqui-
 obfreticante, oes, qui huic sodalitati ad vnamur, nobiliss-
 mis sapientia Theauris locupletabimur, vberimis grati-
 donis fecundabimur, & pulcherrimis virtutum floribus
 succedentes, intra Coelestis Paradisi amena virentia, sicut
 dato ornamento Dominum cumulabimus.

ODA. alias Soneto.

Divissima, & fortior Iosaphath,
Iusti refugium, vt Abdemelech,
Fulgur contra Iuperbum Amalech,
Entis aduersus monitrum Goliath.
Fortissima ciuitas Recchath,
Hostia diuini, quam Melchisedech,
Qua culpæ spirat vt Abimelech,
Virtutem seruans, vt Elifaphath.
Imperatrix Cœlorum, sacra Abner,
Inter Seraph gigantior, quam Enac,
Capucine viuidant æterna Henoch
Viri Salomonis sancta Ester,
Inuentrix obedientior primo Isaac.
Ad scientiam duc nos Dei Sabaoth.

DIXI.

Paralip. 2.
17. 6. 11.
Ierem. 38. 8.
Exod. 17.
reg. 1. 17. 50
Iusue 19. 35
Psal. 19. 4.
Reg. 2. n. 21.
Paral. 2. 23.
1.
Reg. 2. 7.
Num. 23. 34
Hebr. 11. 7.
Ester. 14.
Gene. 22.

ab correctione Sancta Romana Ecclesia.

Cuiusdam religiosi eiusdem Ordinis Cō-
cionatoris in Orationis laudem.

PIGRAMA.

Lumine, quem spectas librum simul aspice mente,
Doct̄ in æthere semina gratæ logos.
Hanc tibi doctrinam perscripsit sedulus auctor:
Hoc tibi, nectareum fuscipe gratas c̄pus.
Nullus ad huc melior, listet, nullusque secundus:
Eloquio, verbo, gratia, & ora fluit
Ambrosiam, nectar diuinum fundit opella,
Atque nitet magnus, sob̄ breuitate, lepos.
Linque sophos varios: mendaces pelle poetas:
Nil nisi nectareum libat, & iste tibi.
Eloquio doctos præstat dulcedine verbi,
Iogenij partus mirificusque viget.
Hunc ergo, vario resonat diuina Mithæus,
Carminibus; Musæ Thespiadesque suis.
Aonij fontis libantes dulciter vndas,
Concelebrent Musæ; Casthalique simul.
Ophæus, & gratas voces testudinis inde
Carminibus societ, peruehat astra virum.